

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเอกลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าใจถึงเอกลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าว และเพื่อศึกษาถึงบทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวที่มีต่อผู้ชมละคร โทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์ และผู้อุปถัมภ์รายการ

ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งกรอบแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นเรื่องของแนวคิดที่เกี่ยวกับตราสินค้าขององค์กร (Corporate Branding) และแนวคิดที่เกี่ยวกับประโยชน์ของตราสินค้าเป็นหลัก

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้ข้อมูลประเภทบุคคล โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ในกลุ่มผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวพ.ศ. 2539 กลุ่มผู้ชมละคร โทรทัศน์ กลุ่มตัวแทนสถานีโทรทัศน์ และกลุ่มผู้อุปถัมภ์รายการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในกลุ่มผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวพ.ศ. 2539 พบร่วมกันว่า ผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวแต่ละราย ต่างมีตราสินค้าเป็นของตนเอง และใช้ตราสินค้านี้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารทางการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นระหว่างตราสินค้า และส่งผลให้ความเป็นเอกลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวเกิดขึ้น ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์ของตราสินค้า ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) สภาวะแวดล้อม (Environment) การสื่อสาร (Communication) และพฤติกรรม (Behavior) อันจะนำไปสู่ความคิดหลัก (Central Idea) ของเอกลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวแต่ละราย

จากการศึกษา พบว่า สัญลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าว จะมีอยู่ 2 ลักษณะ นั่นคือ

1. สัญลักษณ์ที่แสดงออกมาในรูปของเครื่องหมายที่เป็นโลโก้ของตราสินค้าของละคร ซึ่งจะเป็นตราสินค้าที่อยู่ในนามของบริษัทผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ อันได้แก่ ละครบรรอดคาชาท์ ละครทีวีชีน ละครยุน่า ละครกันตนา ละครอัครมีเดีย ละครเร็กเซ็คท์ และละครดาวรุ่งโอลิมปิก

2. สัญลักษณ์ที่เป็นตัวผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ ซึ่งจะเป็นตราสินค้าที่อยู่ในนามของผู้ผลิต ละคร โทรทัศน์ อันได้แก่ ละครพิศาล ละครมนูรัชตร ละครหทัยรัตน์ ละครวรรณยุทธ์ และละครราธาริกา

สัญลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าว นอกจาก สัญลักษณ์ที่เป็นโลโก้ แล้ว สัญลักษณ์ที่เป็นตัวผู้ผลิตละคร โทรทัศน์เองแล้ว ผู้จัดพบว่า เอกลักษณ์ ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวไม่ได้มีสัญลักษณ์ปรากฏให้เห็นในส่วนของ เครื่องแบบพนักงาน หรือรูปลักษณ์ของตัวอาคารสำนักงานที่เป็นเอกลักษณ์ภายนอกแต่อย่างใด สัญลักษณ์ที่เห็นชัดที่สุดคงเป็นเพียงโลโก้ และตัวผู้ผลิตละคร โทรทัศน์นั้น ๆ เท่านั้น

ในส่วนของโครงสร้างที่เป็นเอกลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวนั้น พบว่า จะมีโครงสร้างอยู่ใน 2 รูปแบบด้วยกัน คือ

1. ลักษณะที่เป็นเอกพันธุ์ (Monolithic) ละครทุกเรื่องของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวนั้น จะได้รับการนำเสนอในนามของบริษัทผู้ผลิตเพียงบริษัทเดียว โดยตลอด

2. ลักษณะที่เป็นตราสินค้า (Branded) เป็นละครที่ไม่ได้รับการนำเสนอในนามของบริษัท ผู้ผลิตเพียงบริษัทเดียว แต่จะมีมากกว่า 1 บริษัท ขึ้นอยู่กับแนวของละคร และความพึงพอใจของ ผู้ผลิต

อย่างไรก็ตาม เอกลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวยังไม่ได้มีความ แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง และยังไม่สามารถแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ให้กับลูกค้าสามารถรับรู้ได้ อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ข้อมูลในกลุ่มผู้ชุมชนละคร โทรทัศน์ กลุ่มตัวแทนสถานีโทรทัศน์ และกลุ่มผู้อุปถัมภ์รายการ ผู้วิจัยพบว่า บทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าว มีดังต่อไปนี้

1. บทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวที่มีต่อผู้ชุมชนละคร โทรทัศน์

1.1 บทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวในเรื่องเกี่ยวกับการรับประกันคุณภาพ ผู้ชุมชนละคร โทรทัศน์จะมีความเชื่อถือในคุณภาพของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์บางราย

1.2 บทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวในเรื่องเกี่ยวกับการเปิดรับชมช้า บทบาทดังกล่าวจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากบทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวในเรื่องเกี่ยวกับการรับประกันคุณภาพของละคร เนื่องจาก เมื่อผู้ชุมชนละคร โทรทัศน์มีความเชื่อมั่นในคุณภาพของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์แล้ว ก็จะเปิดรับชมตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์รายนั้น ๆ ต่อไป

1.3 บทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์ ผู้ชุมชนละคร โทรทัศน์จะสามารถบ่งบอกภาพลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเอกลักษณ์ที่เด่นชัดของtranin ระยะเวลาการเกิดของtranin และการโฆษณาประชาสัมพันธ์tranin ๆ

2. บทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวที่มีต่อสถานีโทรทัศน์

2.1 บทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวในเรื่องเกี่ยวกับการเปิดรับตราชา สถานีโทรทัศน์แต่ละสถานีจะว่าจ้างผู้ผลิต หรือให้เช่าเวลาแก่ผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ หลังข่าวรายเดิม ๆ เป็นประจำ

2.2 บทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างภาพลักษณ์ สถานีโทรทัศน์แต่ละสถานีจะเป็นผู้มองเห็นภาพลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิต ละคร โทรทัศน์หลังข่าวแต่ละราย ได้อ่ายงชัดเจน เนื่องจากอยู่ในฐานะของเจ้าของงาน และผู้ให้เช่าเวลา

3. บทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตและครุภัณฑ์หลังข่าวที่มีต่อผู้อุปถัมภ์รายการ

จากการศึกษาพบว่า ตราสินค้าของผู้ผลิตและครุภัณฑ์หลังข่าวไม่สามารถมีบทบาทต่อผู้อุปถัมภ์รายการ ได้เลย เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านเวลาในการขายโฆษณาของทางสถานี โทรทัศน์ซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด ทำให้ผู้อุปถัมภ์รายการไม่สามารถที่จะให้ความสำคัญในเรื่องเกี่ยวกับ ตราสินค้าของผู้ผลิตและครุภัณฑ์หลังข่าวในการพิจารณาเลือกลงโฆษณาได้ นอกจากนี้ ธุรกิจในเรื่องเกี่ยวกับการอุปถัมภ์รายการ ยังเป็นนโยบายทางธุรกิจที่ไม่แน่นอนด้วยตัว บางครั้งยังโยงไปถึง ความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้อุปถัมภ์รายการ สถานีโทรทัศน์ และผู้ผลิตและครุภัณฑ์หลังข่าว ดังนั้น ตราสินค้าของผู้ผลิตและครุภัณฑ์หลังข่าวจึงมีบทบาทต่อผู้อุปถัมภ์รายการ ได้ค่อนข้างยาก

อภิปรายผล

จากการศึกษาตราสินค้าของผู้ผลิตและครุภัณฑ์หลังข่าว พบว่า ผลกระทบหลังข่าว เปรียบได้กับสินค้าประเภทหนึ่ง ซึ่งผู้ผลิตและครุภัณฑ์แต่ละรายต่างก็มีตราสินค้าเป็นของตนเอง ดังจะเห็นได้ว่า ตราสินค้าของผู้ผลิตและครุภัณฑ์หลังข่าว จะมีอยู่ 2 ประเภทดังต่อไปนี้

1. ตราสินค้าที่อยู่ในนามของผู้ผลิตและครุภัณฑ์หลังข่าว ได้แก่ ผลกระทบพิเศษ ผลกระทบบูรณาตร ผลกระทบทั่วตน ผลกระทบรายชาติ ผลกระทบทางการค้า ตราสินค้าเหล่านี้ไม่ได้เป็นตรา ที่ผู้ผลิตตั้งใจสร้างขึ้น หากแต่มันได้สั่งสมมาตั้งแต่ครั้งที่ผู้ผลิตเหล่านี้เป็นการนักแสดงที่มีชื่อเสียง และอยู่ในวงการอาชีพนานา ทำให้มีผู้ติดตามเป็นผู้ผลิตและครุภัณฑ์หลังข่าว ทำให้ตราสินค้า ที่อยู่ในนามของผู้ผลิตจึงเกิดขึ้น และติดตึงใจผู้ชมตลอดเวลา ถึงแม้ว่า ผู้ผลิตบางท่านจะพยายาม สร้างตราสินค้าในนามของบริษัทขึ้นมาแทน แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จ

2. ตราสินค้าที่อยู่ในนามของบริษัทผู้ผลิตและครุภัณฑ์หลังข่าว ได้แก่ ผลกระทบคาดคะเน ผลกระทบทีวีชีน ผลกระทบยาม่า ผลกระทบกันธนา ผลกระทบมีเดีย ผลกระทบเร็กแซ็กท์ ผลกระทบวีดีโอ ตราสินค้าเหล่านี้ เป็นตราที่ผู้ผลิตพยายามที่จะสร้างขึ้นในนามของบริษัท เนื่องมาจากความที่ไม่ได้เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงจากความเป็นการนักแสดงด้วยจุดหนึ่ง และนอกจากนี้ ตราสินค้าเหล่านี้ บางบริษัทไม่ได้ พลิกตัวเป็นผู้ผลิตและครุภัณฑ์หลังข่าวเพียงอย่างเดียว หากยังมีเครือข่ายในการผลิตรายการต่าง ๆ อีกมาก many ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องพยายามสร้างชื่อบริษัทให้เป็นที่จดจำได้ของผู้ชม

ตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์แต่ละรายดังกล่าว ต่างได้รับการใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารทางการตลาดของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์แต่ละราย ในอันที่จะสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้น ทำให้ละคร โทรทัศน์ของตนแตกต่างจากละคร โทรทัศน์ของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์รายอื่น ๆ จนก่อให้เกิดเป็นเอกลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ขึ้นในที่สุด

อย่างไรก็ตาม เอกลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวยังไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ และความแตกต่างจากกันอย่างสื้นเชิง เนื่องด้วยในเรื่องของสถานภาพของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ส่วนใหญ่ยังต้องพึ่งพาสถานีโทรทัศน์ เนื่องมาจากการที่ผู้ผลิตส่วนใหญ่ จะอยู่ในฐานะ เป็นผู้รับจ้างผลิตละคร โทรทัศน์ให้กับทางสถานีโทรทัศน์ อันได้แก่ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 หรือไม่ก็เป็นเพียงผู้ขอเช่าเวลาจากทางสถานีโทรทัศน์ เช่น สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ซึ่งสิทธิ์ต่าง ๆ ใน การว่าจ้าง หรือการให้เช่าเวลา ยังเป็นความตัดสินใจ และพิจารณาจากทางสถานีเป็นหลัก ดังนั้นในความเป็นจริงที่เกิดขึ้น แต่ละสถานีจึงมี วิธีการเลือกปฏิบัติต่อตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวของแต่ละสถานีแตกต่างกันไป นอกเหนือไปจากนี้ ในส่วนของแต่ละสถานี ทางสถานียังมีวิธีการเลือกปฏิบัติต่อตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวในแต่ละสถานีแตกต่างกันไปอีก บ้างก็ได้รับการสนับสนุนให้ผลิตละครในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก บ้างก็ได้รับเพียงปีละ ไม่กี่เรื่อง นอกเหนือนี้ สถานีโทรทัศน์บางสถานียังมี บทบาทในเรื่องของระบบอุปถัมภ์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย นั่นคือ สถานีโทรทัศน์จะมีอำนาจสั่งการให้ ผู้ผลิตละคร โทรทัศน์แต่ละรายของทางสถานี ผลิตละคร โทรทัศน์ให้เป็นไปตามที่ทางสถานี โทรทัศน์ต้องการ เพื่อสนับสนุนด้านนักแสดงในอุปถัมภ์ของตน

นอกจากนี้ ในส่วนของวิสัยทัศน์ของผู้ที่ทำงานในองค์กรของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ ก็มีส่วนทำให้เอกลักษณ์ของตราสินค้าไม่สามารถเกิดขึ้น ได้อย่างชัดเจน เนื่องมาจาก ผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ ส่วนใหญ่จะเน้นการสร้างตราสินค้าไปสู่กลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กร ทั้งในส่วนที่เป็นผู้ชม ละคร โทรทัศน์ และสถานีโทรทัศน์ แต่ในส่วนที่เป็นกลุ่มพนักงานภายในองค์กร ผู้ผลิตละคร โทรทัศน์กลับไม่ได้ให้ความสนใจ ทำให้พนักงานภายในองค์กรไม่ได้มีวิสัยทัศน์ในการที่จะสร้าง ตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ของตนให้มีเอกลักษณ์ชัดเจนขึ้น เนื่องจากไม่ได้มีความคำนึงถึง และความภูมิใจ ในตราสินค้าของตนแต่อย่างใด

อย่างไรก็ดี จากการศึกษานบทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าวที่มีค่อ ผู้ชุมชน โทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์ และผู้อุปถัมภ์รายการ กลับพบว่า ตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าว ยังไม่ได้มีบทบาทเด่นชัดนัก ซึ่งแตกต่างจากบทบาทของตราสินค้าโดยทั่วไป อย่างสิ้นเชิง อันมีสาเหตุเนื่องมาจากการ

1. เอกลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์แต่ละราย ยังไม่ได้มีความแตกต่างกัน อย่างสิ้นเชิง และผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ส่วนใหญ่ ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ตราสินค้าของตนเองอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้ชุมชน โทรทัศน์อาจจะเกิดความสับสนใน ตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์แต่ละราย ส่งผลทำให้บทบาทของตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ที่มีค่อ ผู้ชุมชน โทรทัศน์เกิดขึ้นอย่างไม่เด่นชัดเท่าที่ควร

2. ตลาดละคร โทรทัศน์เป็นตลาดของเจ้าของสถานี โทรทัศน์ ปริมาณยังมีมากกว่าความ ต้องการ และที่สำคัญ สถานี โทรทัศน์ยังอยู่ในฐานะที่เป็นเจ้าของผลงาน จึงมีสิทธิอย่างมากในการ เลือกผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ตามแต่ใจปรารถนา

3. ระบบโควต้าการขายเวลาโฆษณาของทางสถานีหลัก อันได้แก่ สถานี โทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 และสถานี โทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ส่งผลทำให้ความต้องการมีมากกว่าปริมาณเวลา โฆษณา ดังนั้น ผู้อุปถัมภ์รายการ จึงมีสิทธิที่จะเลือกตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์หลังข่าว ได้ ก่อนข้างมาก นอกจากนี้ ในเรื่องของความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ สถานี โทรทัศน์ และผู้อุปถัมภ์รายการ และนโยบายทางธุรกิจในด้านการให้ความอุปถัมภ์รายการที่ไม่ แน่นอน และไม่มีเหตุผลสมควร ทำให้ตราสินค้าของผู้ผลิตละคร โทรทัศน์ไม่สามารถมีบทบาทต่อ ผู้อุปถัมภ์รายการ ได้

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการศึกษาตราสินค้าของผู้ผลิตกระโถรโทรทัศน์หลังบ่าวนครรั้งนี้ จำเป็นที่จะต้องเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นบุคลากรหลักสำคัญ ทั้งที่เป็นผู้ผลิตกระโถรโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์ และผู้อุปถัมภ์รายการอย่างลึกซึ้ง ดังนั้น การที่จะศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอในนั้น ผู้ศึกษาวิจัย จำเป็นที่จะต้องเป็นผู้ที่สามารถที่จะเข้าถึง และคุ้นเคยกับแหล่งข้อมูลเป็นอย่างดี ทั้งนี้ เพราะการทำงานจะถูกจำกัดด้วยเวลาของแหล่งข้อมูล และผู้ที่มีความสัมพันธ์กับแหล่งข้อมูล ซึ่งเป็นผลทำให้ข้อมูลที่ได้อาจไม่ตรงตามความต้องการ คือ เข้าไม่ถึงแหล่งข้อมูลที่แท้จริงได้ ซึ่งจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยก็ได้พบกับอุปสรรคดังกล่าว ใน การเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางสถานีโทรทัศน์ กองทัพบกช่อง 7 ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลคนสำคัญได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจำเป็นที่จะต้องแก้ปัญหาด้วยการสัมภาษณ์บริษัทผู้ผลิตที่รับจ้างผลิตกระโถรโทรทัศน์หลังบ่าวนี้ให้กับทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 แทน

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้เข้าใจถึงเอกลักษณ์ของตราสินค้าของผู้ผลิตกระโถรโทรทัศน์หลังบ่าวนี้ ซึ่งเน้นหนักทางด้านการศึกษาวิจัยผู้ส่งสาร ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป จึงน่าที่จะมีการศึกษาถึงความจงรักภักดีต่อตราสินค้า (Brand Loyalty) ของผู้ชมกระโถรโทรทัศน์ โดยทำการศึกษาวิจัยในเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความมากน้อยของความจงรักภักดีต่อตราสินค้าในส่วนของผู้รับสาร